

Kommentaar op 'n artikel onder die opskrif „Place Names of Prince Edward Islands,” deur Sylvester L. Crozet

DR. W. J. VERWOERD

Ek wil graag kommentaar lewer op die artikel „Place Names of the Prince Edward Islands” wat in u uitgawe van Jan.-Junie 1968 verskyn het. Soos die skrywer Sylvester L. Crozet tereg opmerk is die oorsprong van die name op Marioneiland nogal 'n interessante onderwerp. Daar is egter heelwat meer plekname as wat deur hom bespreek word en ongelukkig bevat die artikel ook 'n hele paar foute. Die ontdekkingsreisiger wat op 12 Desember 1776 tussen die twee eilande deurgevaar het was nie Sir James Clark Ross nie maar wel Kaptein James Cook, die ontdekker van Antarktika. Dit was ook nie Ross nie maar Cook wat verantwoordelik was vir die vernoeming van die twee eilande na Prins Edward, die vierde seun van koning George III. Die bewering (blykbaar afkomstig uit Marsh se boek „No Pathway Here”) dat Cook eers by sy terugkeer in Engeland gehoor het van die vroeëre ontdekking van die eilande deur die Franse kapteins Marion du Fresne en Crozet, is ook nie korrek nie aangesien dit uit Cook se dagboek blyk dat hy in besit was van die Franse se kaart, waarop daar blykbaar geen name vir die eilande verskyn het nie. Die naam „Marion-eiland” vir die groter een van die twee het eers heelwat later in die Engelse literatuur ingang gevind. Verder is Cape Davis nie na subluit. Samuel Davis van die *S.A.S. Natal* vernoem nie, aangesien dit een van die vier name is wat reeds op die Britse admiraliteitskaart van 1874 verskyn. (Ek kon self nog nie die oorsprong van hierdie naam opspoor nie, maar

vermoed dat dit netsoos Cape Crozier en Cape Hooker na 'n lid van die Ross-ekspedisie van 1840 genoem is.)

Die eerste behoorlike opmeting van Marion op land, is kort na die anneksasie in 1948 gedoen deur A. B. Crawford. Crawford se kaart dek ongeveer die oostelike helfte van die eiland en bevat 58 plekname. Sketskaarte wat die hele eiland dek en addisionele plekname bevat verskyn in later publikasies deur R. W. Rand en J. J. la Grange. Van die naburige Prins Edwardeiland het tot onlangs geen betroubare kaart bestaan nie.

Gedurende 1965 het die biologies-geologiese ekspedisie waarvan die ondergetekende 'n lid was, dit as sy eerste doelwit gestel om die twee eilande topografies te karteer. Die resultate van hierdie werk word eersdaags in 'n wetenskaplike monografie gepubliseer, wat ook 'n kort bydrae oor die oorsprong van die plekname sal insluit. Vir doeleindes van beskrywing moes 'n hele aantal nuwe name gevind word, wat die totale aantal vir Marion op 136 te staan bring en vir Prins Edward op 24. Na aanleiding van die jongste opmeting moet die hoogtes van die eilande soos in mnr. Crozet se artikel aangegee ook as volg gewysig word: die voorheen onbenoemde hoogste piek van Marion (Staatspresident Swartpiek) is 4,035 voet en dié van Prins Edward (Van Zinderen Bakkerpiek) is 2,205 voet bo seespieël. Dit is natuurlik te verstane dat hierdie gegewens nie tot mnr. Crozet se beskikking was nie.

VOORSITTER SE JAARVERSLAG 1968/69

Ladies and gentlemen, as your present chairman, I will now present to you, for your consideration, the Eighth Annual Report of the South African Antarctic Association:

As you are well aware, the main objectives of this Association are to promote and maintain interest in Antarctic exploration, development and research. This is accomplished *inter alia* by arrangement of meetings, talks and film shows at which knowledge of Antarctica

can be exchanged and disseminated, and by the publication of our journal the *Antarktiese Bulletin*.

During the past year, the eighth in the existence of our Association, your committee and I have attempted to achieve these objectives to the best of our ability.

The series of general meetings held in Pretoria were very well attended, as well as the Durban meeting. The topic of discussion at these meetings included the general expedition activities and physiological programme of